

Appel fra Communen til Amtsraadet, nemlig at Vedkommende ikke skal betale Noget, om han ogsaa har Uret; thi her er indført den Bestemmelse, at, dersom Overstatedecommissionen finder det fornødent at foretage en Taxation paa Eiendommen, saa skal den Skattepligtige, hvis Kjendelsen gaaer ham imod, betale Omkostningerne derved. Nu spørger jeg: Er der nogensomhelst Rimelighed i at paalægge den Skattepligtige, at han, fordi han finder sig forurettet ved Pigningen, skal løbe den Risiko at komme til at betale maaskee Mere til Taxationscommissionen end hele Skattens Værd? Jeg siger, at, naar det Tilfælde indtræder, at Regjeringscommissairen har lagt Pigningen, saa ere de Skattepligtige afskaarne fra 'al rimelig Appel, især de mindre. Den større Skatteholder, som skal betale flere Hundrede Rigsdaler i Skat, vil maaskee nok udsætte sig for de Vedkostninger, der ere forbundne med en Taxation; men, naar den Skattepligtige, der skal betale nogle faa Rigsdaler, lad det endog saa være 5 eller 10 Rd., finder sig forurettet for 1 Rd. eller 2 Rd., hvad han efter almindelige Regler skulde være berettiget til at klage over, saa kan han ikke gjøre det, fordi han derved udsætter sig for at komme til at betale Omkostningerne ved en Taxation. Jeg haaber, at de Herrer af mine Udtalelser ville have faaet det Indtryk, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Procentsystemet.

David: Jeg har sluttet mig til Contingentsystemet og maa vedblivende holde mig til det, trods at den ærede næstsidste Taler (Princk-Seidelin) har karakteriseret det som et stort Gjæteri eller som en quadreret Urimelighed. Jeg har sluttet mig dertil, spænd jeg anede denne Beviisførelse for dets Urimelighed, men jeg kan ikke nægte, at jeg ved at have hørt, hvad den ærede næstsidste Taler har fremsført, ikke er bleven rokket et Haarsbred fra min Overbeviisning om, at Contingentsystemets Bedligholdselse her i Landet er det Rigtige og ene Tilraadelige, navnlig naar Loven kun bliver givet for to Aar. Jeg skal dog med Hensyn til dette store Gjæteri gjøre den ærede Landsthingsmand opmærksom paa, at Loven af 21de Mars 1864 er bleven til paa samme Maade

som alle andre Love siden 1848, og at det vilde være meget beklageligt, om Folkethinget og Landstinget havde vedtaget Forholdet blot som et Gjæteri, og at det vilde være meget beklageligt, om de efterfølgende Indenrigsministre og den nuværende Finansminister paany havde forelagt en Lov grundet paa det samme Gjæteri; thi i det Forslag til Lov om en Krigsstat for 1866—67, som den ærede nuværende Finansminister har forelagt, er der netop indført det samme Forhold mellem de tre store Dele af Landet, Kjøbenhavn, Kjøbstæderne og Landdistricterne, som man vedtog i 1864. Men den ærede Landstingsmand, til hvem jeg sigter, har dog selv paa en Maade antydet, at dette Forhold var nogt Mere end Gjæteri; thi han sagde, at det Æneste, der beroligede ham med Hensyn til det Forhold, hvori den Skat, som paalægges Kjøbstæderne, skulde fordeles mellem dem, var, at den ene Trediedeel skulde paalignes efter Indenrigsministerens Skjøn. Jeg vil blot erindre om, at det var Indenrigsministeren, der forelagde Loven af 1864, og at han derved sikkert ikke har gjættet iblinde, men er gaaet frem efter vel overlagte Motiver. Jeg skal ikke gaae ind paa de mange enkelte Exempler, som det ærede Medlem nævnte, men jeg vil kun bemærke een Ting, nemlig, at, naar man tager enkelte Tilfælde, som ikke engang kunne paavises i Virkeligheden at have eksisteret, naar man saaledes tager en Gruppe af 400 Tdr. Land og sætter imod andre 400 Tdr. Land, saa gjør man noget aldeles Vilkaarligt, medens man, naar man holder sig til de store Subdelinger i Landet, ikke vil kunne opvise to Amtsraadsdistricter, hvor Forholdene ere saa afvigende, som naar man tager paa den ene Side 400 Tdr. Land, bebyggede alene med Hovedgaarde, og paa den anden Side 400 Tdr. Land, bebyggede alene med Bøndergaarde. Naar man derimod tager 100,000 Tdr. Land imod 100,000 Tdr. Land, saa vil den Regel gjælde, at, hvor Landet er meest bebygget, der vil det ogsaa som oftest give den største Indtægt. Derfor er det, at alle disse Exempler, som ere fremhævede, i mine Tanker Intet bevise, fordi de deels ikke ere tagne af Virkeligheden, og deels maae betragtes som Undtagelser, som man har taget ud af deres